

Kväll i Klara

Wilhelm Stenhammar, Op. 38 Nr. 1

Tempo sostenuto

sempre legatissimo

p

Det vi-skar i vin-den och mum - lar vekt i

sol - fal-let ö - ver de dö - da. Jag sö - ker som man den

plats, där jag lekt som barn med barn-domens rö - da och rör-li-ga blod i sus.

Jag

dim. *pp*

häl-sar, Sank-ta Kla-ra, ditt hus, din gård, — di-na fön-ster som glö -

p *meno p* *piu f*

- dal_ Läng-tan sän-ker- vin-gen här i en-slig

f *dim.* *p*

Re. *

fred. Vackra klockor, rin-gen. Sån-gen rin-ger med.

cresc. *poco f* *dim.* *p*

Den bru-san-de sän-ger's

dolce cresc.

con Acc.

klock-klang går ge-nom lin-darnas valv som vak-ta din vi-la, Karl Mi-ka-el,

dim.

dolciss.

år från år. Det gun-gar i gre-nar-na sak-ta. Det

p

ro-par ur jor-den. Jag hör ett e-ko av

poco cresc.

dim.

pp

rö-sten som al - drig dör, hur det dör och dräps vad vi ak - ta.

poco cresc. *cresc.* *f*

Ly - ror dö och bjär - ta blad och allt jag

dim. *p* *pp*

vet. Sto - ra sån - gar - hjär - ta, du är

mf cresc. *f* *dim.* *p*

e - vig - het. Men

piu p *pp* *poco cresc.*

Poco piu mosso, affrettando

da - gens brin - nan-de män gå fram, med lö - sen åt gam - la och

meno p poco a poco cresc.

un - ga och ris och rep åt var - an - dra och skam åt

f *meno f* *piu f*

den som ic-ke vill slun - ga sitt ord med vin - den som vin-den går.—

piu f

ritard. *meno f* *dim.* *p*

Tempo I

O, Sank-ta Kla - ra, vad lö - sen får jag, när af - to-nens kloc - kor

sjun - ga? Lå - ta da-gen li - da. Kväl-len skall väl

rå. Dag är gjord att stri - da, kväll att mildt för - stå.

I en skogsbacke

Wilhelm Stenhammar, Op. 38 Nr. 2

Allegro scherzoso

p leggiero

poco sostenuto

a tempo

dolcissimo

So - len ski - ner och det reg - nar,

mar - ken ån - gar som ett bad. På den grö - na —

mar - kens väg - nar tac - kar nu var frälst dry-

- ad. Se hur nå - digt him - len häg - nar blom och

blad.

poco riten.
Jor - den fly - ger ge - nom världen som en gud i mor - gon - glans.

a tempo

Se dig ic - ke om på fär - den. Gu - dars färd är

far - - lig dans. Frå - ga ic - ke. All - tid

bär den nå - - gon - stans.

All - tid hit-tar du en stjär-na till att

gyck - la för din syn. Var - för grubb - la

då och spjär-na e - mot ö - det, vin - den, skyn?

Lät - ta tim - mar, drö - jen gär - na el-ler

flyn.

dolciss.

Mellan broarna

Wilhelm Stenhammar, Op.38. Nr. 3

Con abbondanza

Ro - si - ga dikt, — hur din gam - la myt fyl - ler var - en - da

vin - kel! Ul - - las tri - umf — och Moll - bergs skryt.

Mo - vitz' ho - sta och fin - kel.

grazioso

All - ting är kvar — i grän - den här un - der vin - drufs -

skyl - ten. Skug - gor-na skrå - la. Mör - kret svar.

Se — vad rag-lan-de byl - ten.

Trött — på det dum-ma Ö - ster - malm, längtar jag hit om kväl - len.

Här — är mitt hjär - ta, här min psalm, — här — finns det

nä - rings-stäl - len. Grå är min dag. — Jag pri - sar er,

kä - ra bröder och syst - rar. Från sin — o -

lymp ser Bellman ner, nic - kar milt och ly - strar.

En positivvisa

Allegretto comodo

Wilhelm Stenhammar, Op. 38. Nr. 4

mf *senza espressione, meccanicamente*

legato

Kom hit och hör på me - lo - din jag

p *sempre legato*

ve - var kär - leks - full och säll. En sjö - man ung, en

ung sjö - man på Djur - gårn gick en sön - dags - kväll. Där

möt - te han en flicka skön och fin, och en flic - ka så skön är en sjö - mans lön för

al - la stormars stön på böl - jan kall och grön.

mf

De gin - go vill i vå - rens skog på

p soavemente espr.

sjö - mäns och på flic - kors vis och sat - te sig bland grö - na blad så

ljuv - ligt som i pa - ra-dis, och han bad och han fick och han tog, som en

sjö-man kan be och en flic-ka kan ge med ack och tack och suck och sal - ta tå - rars

espr. *dolce*

ve. Och

senza espressione

det är vi - san — för i fjol, och det är vi-san för i år, och

p

det är vi - san som vi fått, så län - ge den - na värl - den står i

him - mels-blått och ro - sen-rött och sol och en flic - ka så grannochen ung sjö-man i

Djurgårns-säl-la lun - dar träf-fa på var - ann.

cresc.

Men frå - gas vem som dik - tat har den

p

skö - na vi-sans-me-lo - di, så sä - ger jag och lju - ger ej, att

det är han som, — fi-de-li och fi-de - lej och fi-de-li, nu po-si - ti - vet drar om en

flic - ka så nätt och en-sjö - man lätt på våg och falski håg som sjö - mans fal - ska

ätt.